

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 10 grudnia 1921 roku

w sprawie opłat za rozpatrzenie film kinematograficznych.

Na zasadzie art. 5 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach (Dz. P. P. № 14, poz. 177) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1919 r. (Monitor z 1919 r. № 37) w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Za rozpatrzenie film kinematograficznych pobierana jest opłata podług taksy następującej:

- a) za filmę naukową, pedagogiczną lub przedstawiającą zdjęcia z natury albo kronikę (przeгляд wypadków bieżących) za każdy metr — 4 mk.;
- b) za inne filmy — 20 mk. od każdego metra;
- c) za wystawienie legitymacji filmowej pobiera się 1000 mk.

Filma, zawierająca pod ogólnym tytułem rozmaite obrazy, jak np. „Wrażenia z podróży” i t. p., uważana jest za jedną filmę. Przezrocza i latarni czarnoksięskich nie podlegają opłacie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 602).

Minister Spraw Wewnętrznych:

St. Downarowicz